

Kajke naſche junu budže? Proſchmy wſchitzy, dokelž hiſhcze czaſ je:

Mój Božo, daj pſches Khrysta krej,
So w ſmjerczi ſo mnu derje ſtej!

III.

Smy-li nětk widžili, kajke je wěrjazych kſchesczijanow žiwjenje we tym Knjeſu a wuſnjenje pſches teho Knjeſa, dha hiſhcze nawuſnmy wot ſwjateho Pawoła, kajke budže we wěcznoſczi jich žiwjenje pola teho Knjeſa. Žiwjenje jich wjedže k wumrjeczu, wumrjecze pak ſažo k žiwjenju. Jich duſcha njedyrbi wěcznje wot czěła džělena woſtač a tež njemóže, dokelž je Jeſuſ wumrjel a ſtanył. Pawoł praji: Bóh budže tych, kiž wuſnyli ſu pſches Jeſuſa, ſ nim pſchiwjeſcz; to je: hdžež Knjeſ Jeſuſ je, tam jeho wěrjazych Bóh wſchudžom ſa nim powjedže. Jeſuſ Khryſtuſ je ſwojim wěrjazym ſlubil: „Ja chzu ſažo pſchińcz a waſ k ſebi wſacž, ſo byſhcze tež wy byli, hdžež ja ſym“ (Jan. 14, 3.). Wſchał dyrbja jeho widžicž, kotſiž ſu jow do njeho wěrili a jeho lubowali, hdžež jeho njeběchu widžili. To je wón ſam jim wot ſwojeho Wótca wuproſnył, hdnyž džěſche: „Wótče, ja chzu, hdžež ja ſym, ſo bychu tež czi ſami pola mje byli, kotrychž mi dał ſy, ſo bychu moju kraſnoſcz widžili, kotruž mi dał ſy“ (Jan. 17, 24.).

Hdy pak a kač ſo ſtač ma tuto wěczne a ſbózne ſjenoczenje wěrjazych ſ Khryſtuſom, jich ſbóžnikom, to nam nětk ſwjaty Pawoł dale wukładuje: Pſchetož to my wam prajimy jako ſłowo teho Knjeſa, ſo my, kiž žiwi woſtanjemy hač na Knjeſowu pſchichod, njebudžemy tola prjedy tych pſchińcz, kotſiž wuſnyli ſu. Džiwne ſłowo! mohł jedyn rjez. Mjerczi japoſchtoł, jako by ſebi teho zyle wěſty, ſo wón a czi, kotrymž to piſche, hiſhcze žiwi budža, hdnyž tón Knjeſ pſchińdže na poſlenim dnju? A njeje ſo molil ſ tajkej nadžiju? Moji lubi, hdy by ſo jow ſwjaty Pawoł molil, wěrnoscž Božeho piſma njeby wot teho žaneje ſchłody měła. Pſchetož tón Knjeſ Jeſuſ njeje hewak